

טקס ההתייחדות השנתי 2023 לחללי חיל הקשר והתקשוב

טקס ההתייחדות עם חללי חיל הקשר והתקשוב התקיים ביום רביעי, 17 במאי 2023, בהשתתפות המשפחות השכולות, קצינים, נגדים, חיילים מהאגף והחיל בשרות סדיר ובמילואים, חברי העמותה ומוזמנים.

הטקס התקיים בראשות ראש אגף התקשוב וההגנה בסב"ר אלוף ערן ניב, קשר"ר תא"ל יוסי כראדי, ונשיא העמותה להנצחת חללי חיל הקשר והתקשוב אלוף (מיל') שלמה ענבר.

נשאו דברים: קשר"ר, נשיא העמותה וראש אגף התקשוב וההגנה בסייבר. בשם המשפחות השכולות - הגברת אילנית לוי שלו אחותו של אילן לוי ז"ל, והגברת תמר שטיין אחות שכולה.

את הטקס הנחה מר איזי מן שהקריא מקמה שכתב על חיל הקשר והתקשוב.

נכחו בטקס כ-900 משתתפים.

לפני הטקס התקיימה קבלת פנים לכל המשתתפים בגן ההנצחה, לאחר מכן ביקרו המשפחות השכולות והמשתתפים בהיכל השמות.

לאורך כל הטקס הוקרנה מצגת של 584 חללי חיל הקשר והתקשוב.

בתום הטקס הונחו תשעה זרים למרגלות האנדרטה לחללי החיל.

עוד כיבדו את הטקס בנוכחותם: מפקד לוט"ם, ראש חטיבת הספקטרום וההגנה בסייבר, ראש מנהלת טרנספורמציה דיגיטלית, יו"ר העמותה תא"ל {מיל'} מוטי ברדגן, מנהלת מחוז מרכז באגף משפחות הנצחה ומורשת במשרד הביטחון, יו"ר סניף יד לבנים בקעת אונו, חברת ועד מנהל של ארגון אלמנות ויתומי צה"ל, חבר מועצת מחוז ת"א יפו והמרכז של ארגון נכי צה"ל, חבר מועצת יהודי-מונוסון וראש מערך הנפגעים.

דברי הקשר"ר תא"ל יוסי כראדי

משפחות שכולות יקרות

ממפקדי וחיילי חיל הקשר והתקשוב

מכובדיי כולם

אני רוצה לבקש מכם לעצור לרגע, ולחשוב על מהות הערה הזו. אני חושב, שהמפגש הזה שלנו כאן היום, הוא תמצית עוצמתה של מדינת ישראל!

מפגש של אנשים שונים, לפעמים שונים מאוד, אשר הגיעו מכל קצוות תבל על מנת להיאבק על הקמתה של מדינת ישראל. לחמו יחד שכס אל שכס לאורך כל שנות קיומה והביאות אותה למה שהיא היום – מדינה עצמאית, משגשגת וחזקה.

גם בימים אלו, אנו נמצאים בליבה של מערכה למול אויב, שכל מטרתו היא להרוג בנו ולערער את ביטחוננו. אנשי מערכת הביטחון, פועלים ימים ולילות. ונלחמים, כמו אז גן היום, על מנת להכריע את האויב ולהשיב את השקט.

למלחמה על קיומה של המדינה ולשרות הצבאי ישנו מחיר. המחיר הכבד ביותר. אותו אתן, משפחות שכולות יקרות, נאלצתן לשלם. חייכם השתנו ברגע והפכו לחיים אחרים, חיים חדשים בהם ישנו חלל, שאינו ניתן לסגירה ואיתו כאב וגעגועים רבים.

כמפקד חיל הקשר והתקשוב יש לי חמש מאות שבעים ושמונה נופלים, אשר מלווים אותי בכל זמן ובכל מקום. וממשיכים להיות שותפים מלאים במסע להגנת המולדת. כל הנופלים והנופלות, לא חשוב מתי ואיך, הם חלק מאיתנו לעד ולעולם!

משפחות יקרות, ישנה משאלה אחת אותה אני שומע מכן כמעט בכל מפגש. לקבל רגע קצר עם יקרכם או יקירתכם שהלכו ואינם עוד. "לו רק היה חוזר לשתי דקות, אם היה לי איתה שתי דקות בלבד. בהן אוכל לחבק, לנשק, להריח ואולי קצת לדבר.."

בקשה זו קורעת את ליבי בכל פעם מחדש והלוואי שהיינו יכולים להחזיר את הזמן או אפילו לקבל את אותן שתי דקות.

הלוואי..

אבל אנחנו כן יכולים – להמשיך את מורשת הנופלים, לחנך על בסיסה את הדורות הבאים, לספר את סיפורם, לזכור ולהנציח את פועלם. שהוא הבסיס האיתן של החיל שלנו.

באחד המפגשים הסבירה לי אם שכולה כיצד כל מפגש עם חיל או מפקד מחזק אותה ונותן לה אוויר לנשימה. היא ביקשה ממני להסביר לכם, חיילי ומפקדי החיל, שהמשפחות השכולות כולן מחכות ומצפות למפגשים איתכם. פשוט תבואו.

ולכן, משפחות יקרות, חשוב להגיד היום בשם חיל הקשר והתקשוב כולו:

אתן, מחזקות אותנו.

אתן, מעוררות בנו השראה.

אתן, מאירות לנו את הדרך!

ולא באמצעות מילים כאלו או אחרות אלא דווקא – בשקט שלכם, במבט העמוק ובחיבוק החם ששובר כל מחסום ועוטף באהבה.

למקום בוא אנו נמצאים הערב ישנה משמעות רבה עבור כולנו. כאן ביהוד מונוסון, אתר ההנצחה לחיל הקשר והתקשוב או בשמו השני – הבית של החיל.

כאן מונצחים בנינו ובנותינו וכאן תמיד תתקבלו בחום ואהבה כפי שמקבלים כשבאים הביתה.

חיל הקשר והתקשוב הוא המשפחה שלנו כבר שנים ארוכות, זו המשפחה שלי כבר שלושה עשורים ויושבים עימנו בקהל אנשים יקרים שנמצאים במשפחה שלנו כבר שמונה עשורים! אני לא רואה בקהל המכובד משפחות שכולות, חיילים ומפקדים – אני רואה משפחה אחת גדולה ומאוחדת. בעלת עבר מפואר ועתיד מבטיח.

אני מבקש לאחל לכולנו שלום, לאחל שלא יהיו עוד נופלים, לאחל שנישאר יחד!

אסיים במשפט המחבר בין הגבורה לבין השאיפה לשלום:

ה' עוז לעמו ייתן, ה' יברך את עמו בשלום" - תודה.

דברי נשיא העמותה אלוף (מיל') שלמה (בורשטיין) ענבר

ערב טוב,

ראש אגף התקשוב וההגנה בסייבר, אלוף ערן ניב; קצין הקשר והתקשוב הראשי, תת-אלוף יוסי כראדי;

יושב ראש ארגון יד לבנים, מר אלי בן-שם;

סמנכ"ל וראש אגף משפחות, הנצחה ומורשת במשרד הביטחון, מר אריה מועלם;

יושבת ראש ארגון אלמנות ויתומי צה"ל, גב' תמי שלח

ראש העיר יהוד מונסון, עורכת דין יעלה מקליס

מפקדת לוט"ם, תת-אלוף יעל גרוסמן;

ראש חטיבת הספקטרום וההגנה בסייבר, תת-אלוף ר'

ראש מנהלת טרנספורמציה דיגיטלית, תת אלוף אביעד דגן.

הערב הוא יום הזיכרון לחללי ומונצחי חיל הקשר והתקשוב ואני מוסיף גם את זכרם של אנשי חיל הקשר והתקשוב בכל הדורות שתרמו להווייתנו, קיומנו ונצחוננו, שהלכו לעולמם והשאירו מורשת מפוארת, הישגים כבירים ובעיקר מסורת שלאורה נתקדם.

זה עתה הסתיימה מערכה נוספת – "מגן וחץ", אחת מרבות. סיימנו מבצע בו נצחנו בעמידות ובחוסן הלאומי. הראנו לעצמנו כי יחד אנו מנצחים, על אף כל הקשיים והאויבים, אנו מתגברים, מכריעים וממריאים, ובגאווה הגענו מיונים ללוויינים.

75 שנה חלפו מאז הכרזת המדינה, עליה נתנו חייהם 584 חללים ומונצחים.

85 שנה מאז הוקם בהגנה "שרות הקשר" המקדים והשורש לכל מה שעשינו ועושים באלו הימים.

אנו מלאי גאווה על מדינת ישראל והשגייה.

אבל לא נשכח לעולם כי בחיל הקשר והתקשוב הישגים זה אנשים – להם תודתנו.

הערכתנו לכל הגברים והנשים שנתנו מעצמם בגופם ובנפשם וקצרו הישגים.

כאן בבית חיל הקשר והתקשוב אנו מנציחים ומנחילים את המורשת למופת ולחיזוק כוח הדורות הבאים של החיל.

כאן הוא המרכז הרוחני של אגף הקשר והתקשוב וההגנה בסבר על כל שלחותיו ופניו.

כאן, במעשה וברוח, מפיקים את היכולת לבצע את הנדרש.

הכל בהשקט, בבטחה, בהצנע לכת בבניית הכוח והכנתו שנים קדימה בשאיפה למעשים, הישגים ותרומה עילאית.

הערב אנו מציינים ומוקירים הישגים, גבורה ותרומה של דורות של לוחמים ולוחמות.

הערב אנו נותנים כבוד למשפחות השכולות, לחיל הקשר והתקשוב האבל על אובדן חיי חייליו וכאן אנו מעלים על נס את גבורת והקרבת כל חיילינו שנפלו במלחמות ונספו ביניהן.

חיל הקשר והתקשוב היה וימשיך להיות, חיל תנאי לקיומו של צה"ל ויכולתו להגן על מדינת ישראל ולהילחם על ערכיה על אופייה, צביונה ועבורה.

ביום ההולדת ה-75 למדינת ישראל שנולדה בדם ואש, יגע ודמעות, ועבודה קשה, אנו ניצבים מלאי התפעלות על היצירה המפוארת שנקראת מדינת ישראל, היא מדינת היהודים.

רבים הם האתגרים לפנינו ותמיד נצטרך להגן על מדינתנו.

אני סמוך ובטוח כי כפי שהוכחנו עצמנו עד היום הרי בעתיד נצטיין שבעתיים.

רוח לוחמי העבר הנושבת במפרשינו, איתה נשוט לעתיד מבטיח שנעלה מעלה מעלה.

אני בוטח ומשבח את דור ההווה של המפקדים והחיילים אשר יבצע ויגשים את הנדרש כאן ועכשיו, יפתח את הכוח ויעמיד דורות עתיד נפלאים.

נהלל את צה"ל, אגף הקשר והתקשוב ומדינת ישראל כולה.

נוכיר כי "הקשר אינו עוצר בעליה" ותמיד "המברק עבור יעבור" תחי מדינת היהודים – מדינת ישראל".

במעמד זה אני מאחל לכל עם ישראל המשך עתיד מוצלח ופורה בארצנו.

המשך עתיד מוצלח לכולם תודה ליוזמי ומבצעי טקס מכובד זה ערב טוב ומוצלח לכולם.

דברי ראש אגף התקשוב וההגנה בסב"ר אלוף ערן ניב

יקירינו - בני המשפחות השכולות,

כאשר פרצה מלחמת יום הכיפורים, צופרי האזעקה החרישו גם את העיר חולון, החליט סמל במילואים אביב כהן שלא להמתין לצו הקריאה.

על השולחן הוא הותיר פתק, ובו כתב: "אימא, לא יכולתי לחכות שיבואו לקרוא לי – והלכתי". ארבעה חודשים קודם לכן, נשא אביב את חברתו, אתי, לאישה. הזוג הצעיר תיכנן להתחיל יחד לימודי גרפיקה ועיצוב פנים.

אבל התוכניות האלו יכולות לחכות, משימה חשובה יותר המתינה לאביב. הוא מיהר להתייצב ביחידתו, הצטרף כמש"ק קשר ל-כוח נתי גולן, גיבור ישראל ממלחמת ששת הימים, ועלה עם חבריו לרמת-הגולן.

שישה ימים מאוחר יותר, במהלך קרב של הכוח ליד כפר סורי, נפגע נגמ"ש הפיקוד.

אביב נהרג, בן עשרים ושתיים היה בנופלו. הוא הותיר אחריו אלמנה צעירה, הורים כואבים ואח אחד. התוכניות הגדולות לחיים - נותרו ללא מימוש.

סיפורו של אביב כהן, סיפור של נחישות, מחויבות והקרבה - אינו יוצא-דופן. הוא משקף היטב את רוח המסירות, הדבקות במשימה והנתינה, שאפיינה את נופלי המערכה הכבדה, ואת נופלי חיל התקשוב והקשר באשר הם.

בעוד חודשים ספורים, תציין מדינת ישראל מלאת חמישים שנה למלחמת יום הכיפורים. הייתה זאת מלחמה שטילטלה את החברה הישראלית, ששינתה את פניו של צה"ל, שלימדה את כולנו שיעור חשוב על סכנותיה של השאננות, על חשיבותן של מוכנות והיערכות.

מאז ימי הקרבות הקשים ברמת הגולן ובסיני, בהם איבד החיל רבים וטובים מבניו, השתנה החיל לבלי הכר. הפכנו מתקדמים יותר, טכנולוגיים יותר, ומותאמים היטב לשדה הקרב העכשווי. רק יסוד אחד נותר ללא שינוי: הרוח המיוחדת שמלווה את אנשינו, מאז ועד היום.

רוח של מחויבות, מקצועיות ומעורבות. רוח הנשענת לא רק על כישורים וידע, אלא גם על מסד ערכי איתן ושורשי.

קהל נכבד, ייעודם של החיילים והמפקדים לכל אורך שנות עשייתנו, הם חדים וברורים: להבטיח כי ידנו תמשיך להיות על העליונה, לוודא כי יתרונו האיכותי בקשר, בתקשוב, בדיגיטל, בסייבר ובספקטרום יהיה מובהק. כך פעלנו תמיד, כך אנו ממשיכים גם היום, תוך שאנו רואים בדרך הזאת המשך ישיר לדרכם של הנופלות והנופלים, אשר לא זכו להשלים את משימתם.

יקירי - בני המשפחות, מאז הפכתם חלק ממשפחת השכול, אותה משפחה שאיש אינו רוצה להשתייך לה, הפכו הזיכרון והגעגוע לדיירים של קבע בחייכם.

לכם-

ההורים, האחים, הילדים, בנות ובני הזוג- אין צורך במעמד התייחדות כזה או אחר כדי לזכור את היקרים לכם מכול.

כולנו יודעים היטב: אין מילים שיביאו איתן נחמה וגם לא דברים שבכוחם להקהות את הכאב.

ובכל זאת – דעו: אנחנו זוכרים את יקיריכם, אנחנו מוקירים את הקרבתם ותרומתם, ואנחנו ממשיכים בדרכם מתוך כבוד גדול למסירות-נפשם, ולכם - בני המשפחות.

יהי זכרם של הנופלות והנופלים ברוך ונצור בליבנו לעד.

דבר המשפחות שכולות – הגברת אילנית לוי שלו אחותו של אילן לוי ז"ל

ביום ראשון 24.10.93 הוא ביקש לצאת באופן חריג כי היה לו טסט נהיגה. זו אחת הפעמים הבודדות שהוא עשה משהו למען עצמו ולצערי, לא הספיק כי למחבלים שרצחו אותו, היו תוכניות אחרות. אילן – גבר חסון ומרשים כל כך. המדים הירוקים ועיני התכלת, חרוטים לנצח בליבנו כמו הגומות העמוקות בלחיים המחייכות שלו. אילן מאוד אהב את המדינה, אהב את המשפחה, אהב את החיים שהיו קצרים מדי.

אילן היה חייל אהוב, ממושמע ובעיקר חרוץ. הוא מאוד אהב את היחידה את המפקדים והחברים ותמיד הצליח לתמרן בין השירות הצבאי לבין הקשר הטוב עם המשפחה. מפקדו בגדוד 480, ספד לו ואמר – "איבדנו חבר ליחידה, אדם איכותי, חיובי, חייכן שאוהב את המדינה והצבא ותמיד נכון לכל משימה".

מדי כמה חודשים אני כותבת לך מתוך געגוע מלווה בדמעות ולעיתים מתוך עונג מזיכרונות מופלאים. הכתיבה מחליפה את השיחות שלנו, היא לפעמים עמוק בתוך הלב ולפעמים במכתבים למגירה.

30 שנים ארוכות חלפו מאז אותו בוקר נורא. 30 שנים שאתה כבר לא חולם חלומות ולא מנסה להגשים אותם. הלוואי ויכולתי לשלוח לך וואצאפ ולספר לך כמה דברים קרו מאז שאתה לא פה. במשפחה שכל כך אהבת היו כל כך הרבה שמחות, חתונות, לידות ולצערי גם טרגדיות. האחרונה שבהן, היא פטירתו של אבא ז"ל – שלפני מס' חודשים ביקש מקצינת הנפגעים להקריא היום, בטקס שהיה חשוב לו כל כך - קדיש למענך ולמען כל החיילות והחיילים של חיל תקשוב שחירפו את נפשם למען המדינה.

כבר 30 שנים שאני חיה עם התחושה שאיבדתי את החבר הכי טוב שלי. שנים שבהן התחתנתי והקמתי משפחה מהממת, בעל טוב ו-4 בנים. בני הבכור שקרוי על שמך השתחרר מצה"ל בדיוק השבוע אחרי שירות ארוך ומשמעותי, שנים חיייתי בחרדה ובתחושת אשם האם זה נכון שקראתי לו על שמך. בסתר ליבי חיכיתי ליום ההולדת ה-24 שלו כדי להירגע ולהבין את מה שתמיד ידעתי – שאני הכי גאה בעולם להמשיך לקרוא בשמך כל יום. הבן השני שלי משרת בחיל תקשוב וממשיך את דרכך בחייל. אני בטוחה שאתה גאה בהם מאוד. אמא היקרה והאהובה שלנו שתיבדל לחיים ארוכים, מאוד מתגעגעת אליך ומוצאת נחמה ומחייכת בזכות 16 האחיינים שלך, ועשרת ניניה המושלמים.

על אף ולמרות שחלפו 30 שנה, בחרתי בחיים ובחרתי לזכור אותך באהבה ובהודיה. כי הכאב שבלב כל כך גדול ועמוק שלעיתים אני רוצה לצעוק, לזעוק אבל בוחרת לשתוק ולהודות. תודה על השנים שהיית לצידי, תודה ששמרת עליי, תודה על הצוואה הלא כתובה – הכסף ששמרת לי כדי שאוכל ללמוד באקדמיה. תודה שדמותך מלווה אותי ואת בני המשפחה.

בשם המשפחות, אני מבקשת להודות לך על שבזכותך הכרנו את מדור נפגעים של חיל התקשוב-משפחה מאמצת ומאומצת עם אנשים מופלאים, שעובדים ללא פשרות ועם המון רגישות. המפקדות, המפקדים, החיילות והחיילים, מלווים את כולנו ברגעים הטובים והפחות טובים מאז שיקירנו לא כאן. תודה לכם, יקרים.

כמו בני משפחות רבים, אני שואלת את אחי היקר איך יכול להיות שנולדת לפניי ואני כבר יותר גדולה ממך? כולנו - כל אחד במסלול חייו- גדל, למד, התאהב או התאכזב וסלל את דרכו בחיים. וכל זה, בלי יקירינו, שנשארו צעירים ויפים לנצח ותמיד נוכחים ברוחם איתנו. כן, הם תמיד איתנו.

מקמה חיל הקשר והתקשוב 2023, מאת איזי מן

חיל הקשר והתקשוב / מקמה מאת- איזי מן

ספרי היסטוריה נרשמו המהלכים הגדולים - תזוזת הכוחות... ההסתערות... תקיעת הדגל... *
וכמובן, כל אלה לא היו מודחים - לו הרקיש לא היה שם בחולות ובטרשים... לו הקשר לא נשא
את המיק על הגב - וברגל... * אילו הקוץ לא גלגל את התוף לחמל... ואלו הצפתית לא היתה
מקודדת, כדי שרק בפקוד העליון ישמעו... * אילו לא היתה מורמות האנטנה כדי לשדר את המברק
הבהול - ואחר כך אולי גם תגלה, ונושאייה יפגעו... * - אבל עליהם לא כתבו את שירי ההלל...
ולא ספרו שהם, בעצם, חברו בין הכוחות הדוהרים... * והם לא עמדו, ראשונים, במסדרי הנצחון...
ועל קסדותיהם לא תמיד הנחנו את הזרים... * כי הם היו שם באהלי הפקוד... ועם כוח החלוק,
שחצה את קוי האפק... ובתחנות המוסר שביניהם... * ונשקם הוא לא רק הרובה אלא המסד
הרחב והטבלט והמקלדת והמיקרופון והאזניות שלראשיהם * אבל גם להם, וקדם כל להם, מגיעה
התהלה - כי הם, במכשיריהם, יוצרים את הקשרים... ומביאים את הקול - ואת התמונה... * ובתוך
ברקי השגורים ורעמי האש ותפי המלחמה - הם מעבירים את המנגינה * ואת המסר מהמפקד...
את המידע על כוחות אחרים בשטח... את הנתבי המדיק, כדי שהמשימה לא תשתבש... * ואת
הפקדה: נוע, נוע - אש... ואת הקריאה לחלוק או לתגברת או לחובש... * כן, הם אלה שבלעדיהם
הכוחות לא יראו מעבר לעשן ולענן... בלי נוכחותם, בנין הפקוד או במפקדה, המגד או המחט לא
ישמעו... * ובלעדיהם - כן, בלי מטפסי הרום והאלחוטאי ומנהל הרשת ומגן הסיבר וכל חליות
הקשר - צהיל לא ינצח במלחמה**

דרך ארצה הם עשו בין איתות הדגלים מעל מגדל המים או מאז מעוף היונים בנגב, עם הפקדות
בדרך למבצע חורב... * לבין אותות האלקטרוניקה והלוינים שנשאים - בלי להראות, בלי להשמע -
אל ומתוך קרוב לערף האויב * בין טלפון השדה בדרך בורמה... או תשעה-עשר אלף המברקים
בתיג חד-פס בששת הימים... * לבין אבן יקרה שהכניסה את צהיל לרשת ועוד אמצעים, שעוד
שנים רבים נאמרו עליהם: היינו כחולמים * ...וברור: הם נעו כברק, מהר יותר מוחלי הטנק ומגלגלי
הנגמיש וממנועי הספינה והמטוס - במהירות הקול והאור * וקולם נשמע עד למרחק, כי המשימה
היתה - ונתרה: המברק עבור יעבר * והם עשו הכל - במסע הגוף... במלאכת המחשבת של
המחשב... בהתנדדות בשטח ומעל מגדלי השליטה - ולא פעם בדרך שאין ממנה חזר * ואותם -
כן, אותם: את יקירי הקשר והתקשוב - אנחנו נזכר**

ומה נאמרו להם עכשו, כשאפיק השדור פתוח - בזכותם... כשהכוח הגיע ליעדיו - בהשקט
ובבטחה... * מה נגיד? אולי הם שומעים אותנו עכשו במלים הכי ברורות וצלולות שאנחנו אומרים
בשבחם * שאנחנו ממתנינים ליד צייד התקשרות - ותמיד, גם מתוך השקט, ישמע קולם מאפק עד
אפק ומהמדיבר וההר והחוף - ועד אינסוף * ואנחנו נמשיך לספר עליהם גם אחרי שהרקמול פלט
את המלים: דות. סוף** " 5.2023

משמר הכבוד בטקס ההתייחדות השנתי של חללי חיל הקשר והתקשוב 2023 , צילום מיכה נגל

הזרים שהונחו בטקס ההתייחדות השנתי של חללי חיל הקשר והתקשוב 2023 , צילום מיכה נגל